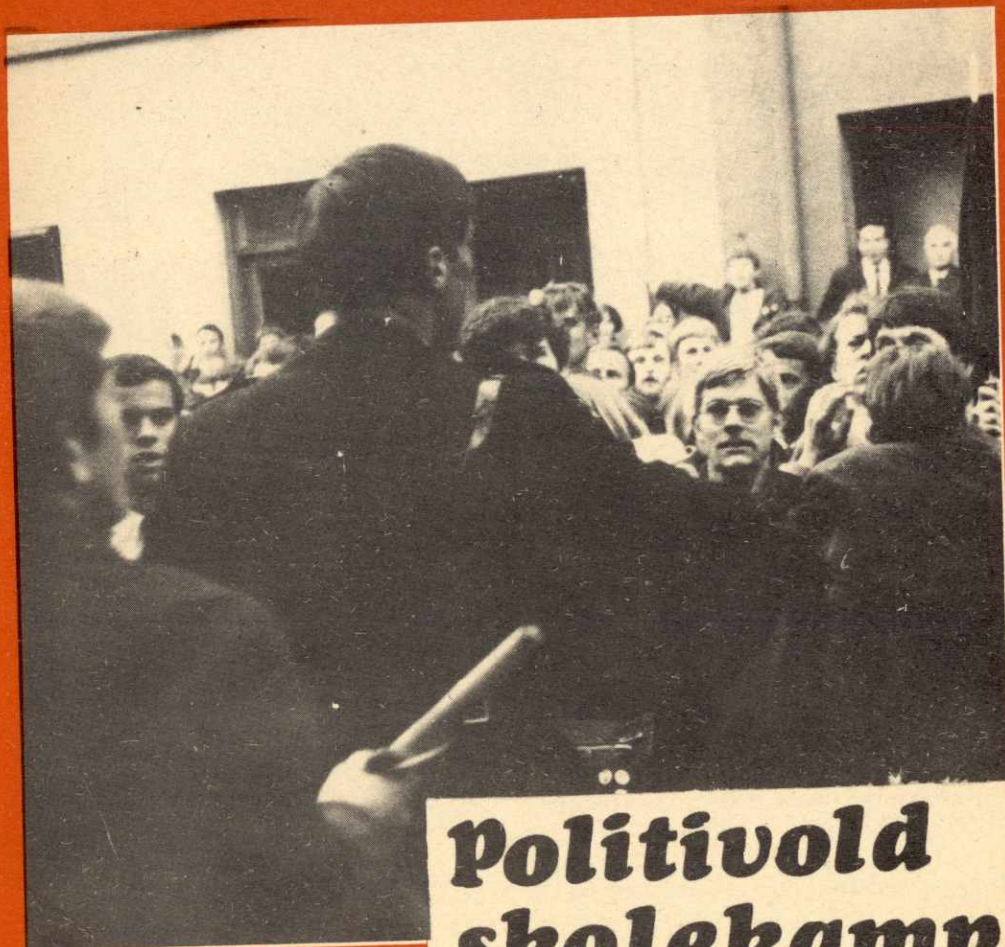

UREDD

UTGITT AV RØD UNGDOM

Nr 3 1974 1 krone

**Politi
vold
skolekamp
uriah heep**

pop
for hvem

URIAH HEEP

Spør du ungdommen i storbyens forsteder, på ungdomskubbene, på T-banen om hva slags musikk de liker vil nok mange svare: Deep Purple, Black Sabbath, Uriah Heep eller lignende band. Det er ikke noe rart at disse banda er så populære, men hva bruker disse banda sin popularitet til? Hva synes de om samfunnet som har skapt musikken deres? Hvorfor spiller de den musikken de gjør?

I mai i år fikk vi anledning til å spørre et av de mest populære banda, Uriah Heep, om disse spørsmåla. Det var et nokså nedslående svar vi fikk.

Ken Hensley er organist, gitarist og ledende musikalsk figur i Uriah Heep. Han fortalte at Uriah Heep idag bare var interessert i å lage en musikk som flest mulig ville kjøpe. For å klare dette satte de sammen et scene-show med lyskastere, røykbomber, glitrende klær og en musikk preget av enkle tunge melodier med skrikende sang, vinende orgel og synthesizer, hamring på trommene.

Selvfølgelig fikk de showet sitt til å fungere slik de ville. Folk klappet og danset med og ble imponert over showet. Men hvorfor lager de akkurat denne musikken? Ken Hensley ga to grunner. For det første tjente de masse penger på den. Og for det andre fordi denne musikken og alt Uriah Heep gjorde rundt musikken med reklame, fargebilder i popbladene, interessen rundt stjernene om hva slags mat de spiser osv. ville få folk til å glemme all elendigheten og politikken i samfunnet. Rocken skulle altså få folk til å glemme sin egen virkelighet. Isteden skal vi kjøpe plater og gå på dyre konserter slik at Uriah Heep blir enda rikere, mens lufta rundt oss blir mer og mer møkkete.

Isteden for å engasjere oss i våre egne problemer og prøve å løse disse skal vi drømme oss bort i Uriah Heep.

Dette er det ingen av oss som vil. De eneste som er interessert i det er de som har ansvaret for at samfunnet er som det er.

Reis kampen!

Norge 1974.

Reaksjonen er på marsj. Høyrekreftene kaster sin demokratiske maske og taler et tydeligere språk enn før - den reine maktens språk.

De gamle talemåtene om meningers brytning, om frihet og rettferdighet høres sjeldnere. Aftenposten " med solid bakgrunn for konservative meninger " skriver om kreftbyller som må opereres bort fra det ellers så sunne samfunnslegeme. Det bestående samfunn maner til kamp mot de framskrittvennelige og revolusjonære krefter.

- Libertas blåser til strid mot " veristrereradikal " virksomhet i skolen. De ønsker en skole hvor bare deres eget syn kommer til uttrykk.

- I Bærum nekter det høyre-dominerte skolestyret og ansette en radikal lærer som heter Moxnes.

- Da 40000 gymnasiaster og mange lærere demonstrerte mot 30-timers-uka og Gymnasloven, sa Bjartmar Gjerde at, vi hører ikke på dem, de vet ikke hva dem gjør!

Motsetningene skjerpes i det norske samfunnet. Klassekampen blir hardere. Dette er ikke en dårlig, men en god ting.

DERES FRIHET ER IKKE VÅR

Det gjør det lettere for oss å forstå at når Libertas snakker om frihet mener de næringslivets frihet

Når Gjerde og departementssjefene snakker om demokratiske rettigheter, mener de deres rett til over hodene på oss som er i skolen, å bestemme hvordan skolen skal være.

Makthaverne trer klarere fram nå. Det er bra. Det blir lettere å kjempe mot dem da.

Vi ungdomsskoleelever har ført kamp mot staten - mot normerte prøver og tre-karaktersystemet. Begge vant vi - ihvertfall foreløpig. Det er fint, men ikke nok.

TA OPP KAMPEN

Et nytt skoleår er begynt. La oss starte med en gang. Velg elevrådsrepr. som er lojale overfor elevenes interesser er og ikke overfor departementets regler. Tving igjennom almannamøter hvor skolepolitikk og aksjonsformer bør diskuteres.

Skolen blir ikke utforma av oss....

men av sånne som Bjartmar Gjerde.

Derfor må vi gå til kamp.

uteres. Reis aksjoner mot nye forsøk på og innføre normerte prøver, statens planer om å tvinge igjennom 30 elever som minste tall i hver klasse osv.

La oss vise byråkratene at vi ikke er umælende barn. At vi har mot til å kjempe for våre interesser.

Hvis vi ikke nå, sammen med lærerne, tar saka i egne hender vil stat og regjering gjennomføre elevfiendtlige tiltak. Det er sikkert som lås.

NEI TIL TRE

KARAKTERSYSTEMET

I vår bestemte regjeringa at alle karaktere, unntatt i norsk, matematikk og engelsk skulle fjernes i ungdomsskolen. Dette kunne jo høres fint ut, men lærere og elever lot seg ikke lure. Motstanden var så stor at Arbeiderpartiet med Gjerde i spissen måtte trekke forslaget tilbake. Hvilke konsekvenser ville forslaget ha hatt?

For det første ville skole ha blitt enda mer teoretisk enn nå. Fagene norsk, engelsk og matte ville uunngåelig blitt de fagene elever og lærere konsentrerte seg om, på bekostning av andre fag det kan være ok. og nyttig å lære.

Blir de praktiske faga skjøvet enda mer til side er det ungdom fra arbeiderklassen som blir rammet hardest. All erfaring viser at det er ungdom fra akademiker og storborgerhjem som klarer de teoretiske fagene best. Ikke fordi de er "klokere", men fordi de er mer vant til boklesning, de får mer støtte hjemmefra i disse fagene og hele stilen og språket i skolen er mer tilpassa det de er vant til.

Og det er klart at en hadde liggi ganske tynt an dersom en møtte opp på arbeidskjøperens kontor med tre NG feks. og ikke noe annet og vise til.

GJERDES'SOSIALISME"

Gymnasiastene og yrkesskoleelevene har gjennom kampen mot den nye Gymanaslova avslørt at regjeringas skolepolitiker nummer en, Bjartmar Gjerde, er en løgner. Mens han snakket om elevenes interesser, mente han storborgerskapets interesser. Tusener har erfart at Bjartmars skole er en skole som er tilpassa kapitalens behov.

HVORFOR FORSLAGET KOMMER

I en annen artikkel i dette nummeret tar vi opp statens planer om å flytte ca. 100000 arbeidere og småbønder over til

oljesektoren, slik at oljekapitalistene får den arbeidskrafta de trenger. Regjeringa legger opp til at folk må skifte jobb opp til 9 ganger i løpet av sitt liv. Innafor et sånt næringsliv er det nødvendig at arbeiderne lett lar seg tilpasse nye jobber, at de raskt lar seg omskolere. Bedriftseierne er ikke interessert i om du kan sy bukser (da slipper du også å handle i deres dyre butikker) eller om du kan spikre fuglekasser for den saks skyld. Det som betyr noe er om du raskt fatter bøker av typen: "How does your machine work". Derfor legger de vekt på engelsk, norsk og matte. Men vi ønsker hverken en sånn skole eller et sånt næringsliv.

NEI TIL DIKTAT

Å se hvordan dette elevfientlige tiltaket blei kjørt ut over hodene på oss er et godt eksempel på hvordan det såkalte skoledemokratiet fungerer i praksis. At staten ikke spør oss er vi etterhvert blitt vant til, men at de heller ikke gjorde det nå gjør det ikke noe mer rettferdig. Lærerne blei spurt. De hadde saka til behandling i fagorganisasjonen sin. Men når stemninga tydelig gikk mot tre-karaktersystemet, kjørte regjeringa ut forslaget før det var beregna. Lærerne blei altså spurt, men fikk ikke si sin mening.

Rød Ungdom går i mot tre-karaktersystemet fordi det vil forverre elevenes situasjon. Det betyr ikke at vi er for det systemet som er i dag, med det medfører av konkurranse, oppsplitting av elevene, normalfordeling osv. Men av to onder velger vi det "beste".

kriminalisering av ung dommen

Mange tror at det bare er politiet i USA eller Frankrike som bruker vold, men det er ikke sant. I de fleste land blir politiet lært opp til å slå ned på demonstranter, på ungdom som drikker øl, røyker hasj, eller jage ungdom som ikke har noe sted å holde til. Vi vet om tilfeller i Norge hvor:

- Gravide jenter har blitt slått.
- En gutt fikk hodet slått ner i panseret på politibilen for purken " trodde " han hadde stjælt ei jakke.
- Politiet har pussa bikkjene på folk som har sitti i skaugen å drekki øl.
- Politiet i Bergen har slått ned for fote fordi ungdommen hadde demonstrert for å få et sted å være.
- Ungdom har fredelig stått ved pølsebua å snakka. Politiet har troppa opp og sagt: Ha dere vekk. Dere forstyrner ro og orden. Hvis ikke sender vi bikkjene på dere. Og når en hører bikkjegneldre fra svartemaja peller en seg vekk, selvfølgelig.

Historien viser at de er blitt brukt lenge i denne tjenesten. Særlig 30-åra viser dette klart. Politiet gikk til angrep på demonstrerende og streikende arbeidere. Men mange politimenn fikk sparken for å ha nektet å utføre ordre. Når en sjelden gang slike ting kommer opp for retten (de borgelige avisene holder helst kjeft) blir politiet alltid frikjent. Politiet og rettsvesnet beskytter sjølsagt hverandre. Hvorfor gjør politiet såne ting. Er det fordi de er sadister alle mann? Nei, politiet er en del av statens voldsapparat på lik linje med hæren.

Politilevelsen står på god fot med den herskende klassen, og har felles interesser med den.

På politiskolen blir politiaspirantene innpodet forakt overfor ungdommen og demonstranter. Enkelte avdelinger får opplæring i å knuse demonstrasjoner.

Nyutdanna folk får svært sjelden jobb på sitt hjemsted. Der kjenner de mange folk, og kan bli "milde" i tjenesten. Politifolk opptrer i flokk og i biler. Kontakten med befolkninga blir derfor dårlig. Aggresjon oppstår begge veier
Politiet er en lavtlønna gruppe. Ved siste lønnsoppgjør stemte over 90% nei til det framlagte lønnsforslaget fra staten og politiledelsen. Politiet har aksjonert tidligere. De er arbeidfolk, derfor må vi støtte dem i kampen mot deres oppdragsgivere.

Det er også klart at når folk har en dårlig betalt og en hard jobb har ledelsen lettere spill i å hisse dem opp mot ungdommen.

Men vi må sjølf føre kampen mot kriminaliseringa av ungdommen. I stedet for å bevilge penger til steder å være bevilger staten penger til å jage oss bort. Vi må følge eksemplet til ungdommen på Bøler i Oslo. De demonstrerte mot politivolden 1. mai i år. De krevde å få være i fred.

rødt teater

- På en studiesirkel Rød Ungdom hadde, fikk vi problemer med hva imperialismen var. Derfor lagde vi en sketsj om imperialismen som alle forstod. Sketsjen ble spilt seinere på en rød fest. Slik starta teatergruppa vår. Helt fra første stund lærte vi at kultur er noe vi sjøl kan bruke og forstå. Vi diskuterte ungdomskolen i teatergruppa og lagde sketsjer om det vi mente var viktig å ta opp. Sketsjene satte vi sammen til et teaterstykke. Teatergruppa er mer enn øvinger og utenatleste replikker. Det er ei fin diskusjonsgruppe som setter politikk om i ei kulturell form. Vi øver i skogen eller i stua hos en av oss.

1. mai deltok vi i enhet-solidaritet-toget på hjemstedet under parolene " Fram for folkets kultur ". Om kvelden viste vi stykket om ungdomskolen på 1. mai-festen.

I teatergruppa er det medlemmer av Rød Ungdom og andre som ikke er politisk organisert. Parolen om folkets kultur binder oss sammen. Mange vil være med i Rødt Teater, men det er nesten ikke plass til alle. Start Rødt Teater dere også ! Vil du vite mer kan du kontakte oss gjennom UREDD.

Hilsen Rødt Teater i en østlandskommune.

LES:

Constance Ring
Amalie Skram
Pax Forlag

Amalie Skram var en av to store kvinnelige forfattere vi hadde i Norge i forrige århundre. Hun skrev om kvinnens stilling i ekteskapet.

I Constance Ring (1885), som var hennes første roman, ga hun en rammende beskrivelse av den økonomiske og den seksuelle undertrykkelsen av kvinnen.

Constance, som er hovedpersonen i romanen, er en ung kvinne som alltid har levd i et fritt miljø i Molde. Hun er sterkt knyttet til naturen og miljøet sammen med foreldrene.

Constance er alltid blid og munter, og hun blir betegnet som en "rosenknopp som er fuktet med morgendugg". 19 år gammel blir hun gift med Ring, en velstående mann.

Overgangen fra Molde til Homannsbymen i Kristiania kommer som et sjokk. Constance er ikke vant til å bli så fullstendig undertrykket. Hun prøver å frigjøre seg individuelt, men allikevel knekker undertrykkelsen henne.

Etter Rings død, har hun et valg, selvmord eller å gifte seg på nytt.

Constance velger det siste.

+

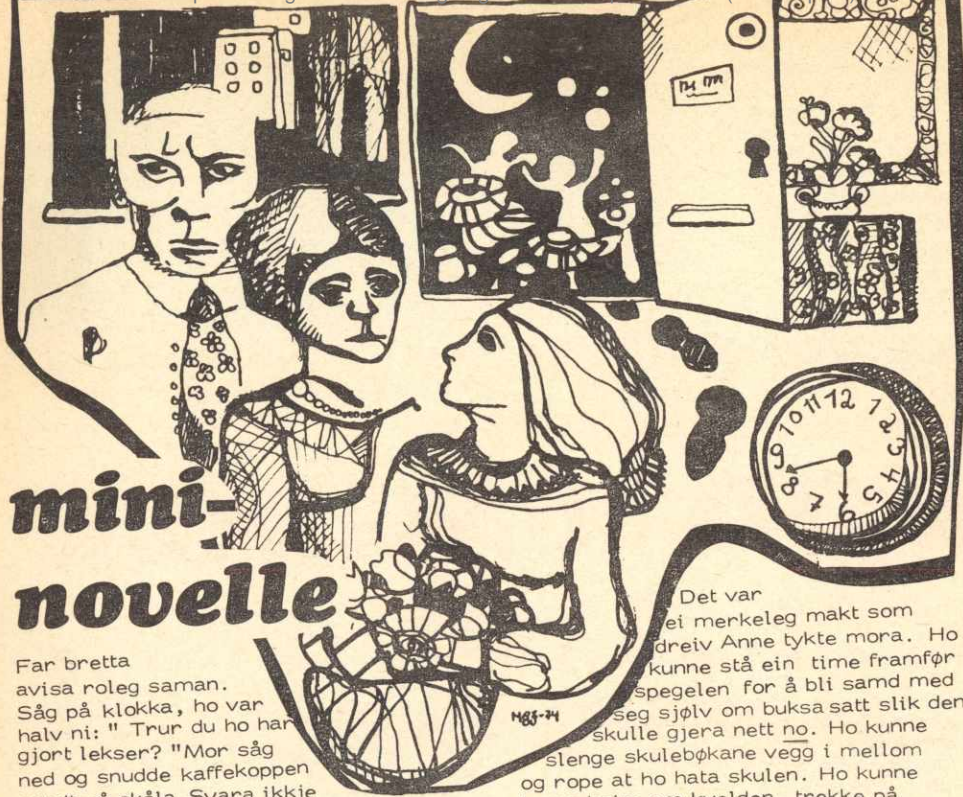
Vi ville ikke bruke samme linjer som Constance for å frigjøre oss.

Vi vet hvem som er fienden, nemlig monopolkapitalen, og at bare samla kan vi oppnå seier. Men likevel er boka like aktuell og nødvendig i dag. Den viser at kvinnens frigjøring har lange tradisjoner, og den gir også innblikk i viktige sider ved kvinneundertrykkninga som vi som kjemper i dag, har god bruk for.

Boka er skrevet på en fantastisk måte, man lever seg inn i hvert kapittel.

Jeg mener derfor at alle bør lese boka av to viktige grunner:

1. Den er nødvendig i kampen videre.
2. Den er et utmerket alternativ til DET NYE og Morgen Kane.

mini- nouvelle

Far bretta avisa roleg saman. Såg på klokka, ho var halv ni: " Trur du ho har gjort lekser? " Mor såg ned og snudde kaffekoppen rundt på skåla. Svara ikkje Far reiste seg brått frå stolen og satte seg tungt ned att. Mor snudde kaffekoppen enda ein gong rundt: " Eg veit ikkje kvar ho er, om ho har gjort lekser eller kva det feiler ho for tida. " Mor såg sliten ut. Slik hadde det vore den siste tida. Då Anne gjekk i 7. klasse kom ho glad og fornøgd heim frå skulen og tykte ungdomsskulen var ny og spanande. Men i 8. klasse hadde Anne endra seg. Ho drog skuleveska tungt med seg opp trappane når ho kom heim. Sa berre stutt hei og fortalde aldri noko heime meir. Dei visste ikkje kven ho var saman med og aldri kvar ho var. Hadde dei gjort noko gale? Mor hadde tenkt og tenkt attande på trivelige ferieturer og laurdagskvelder med Anne som ei glad lita jente som skravla laus om alt ho tenkte og opplevde. Mor kjende ho ikkje lenger og ho var redd. Redd for kva visste ho ikkje. Kanske for narkotika, fyllefester og at Anne skulle bli med barn. Ikkje nett det heller. Det andre så skræmmande vanskeleg å skjønna - dette med den harde musikken, dei nye motene og språket til Anne og dei andre.

MGS-74

Det var ei merkeleg makt som dreiv Anne tykte mora. Ho kunne stå ein time framfør spegelen for å bli samd med seg sjølv om buksa satt slik den skulle gjera nett no. Ho kunne slenge skulebøkane vegg i mellom og rope at ho hata skulen. Ho kunne koma heim om kvelden, trekke på skuldrene, seie at ho berre hadde stått ute saman med dei andre og se hard og bitter ut. Både far og mor tumla med desse tankane, bae ville gjerne nærma seg Anne og fortelja at dei ikkje forstod.

HEIME.

Mor, far og Anne er ein vanleg familie som dagleg merker på kroppen korleis dette samfunnet splittrar opp familien deira. Matprisene og husleia som stig og stig, skulen som presser Anne og far som lyt arbeida mykje overtid. Kanskje mor, far og Anne ein dag kan stå saman og skjønna at dei som trugar familien deira er dei same på skulen, på arbeidsplassen og i dei dyre matbutikene.

17. mai dro 7 Rød Ungdommere til folkets Kina. Det var en stor ære for Rød Ungdom å bli invitert til å se hvordan proletariatets diktatur i praksis.

Etter 6 timer på en guffen flyplass i Moskva hvor offiserer med brystet fullt av medaljer kommanderte bryskt, var det deilig å sette beina på kinesisk jord. De første vi møtte var smilende kamerater fra Liason-komiteen (en komité under partiets sentralkomité som har med forbindelser med m-l-bevegelser i andre land å gjøre).

I Kina ville vi studere hvordan den kinesiske ungdommen hadde det.

Elevene praktiserer akkupunktur på hverandre etter skoletid.

RØD UNGDOM

JEG KJENNER EN MENING MED LIVET"

Ungdommen i Kina jobber hardt og er forberedt på hardt arbeid og kamp resten av livet sitt. Men det er et liv med mening.

Ungdommen møter ivrig opp på skolen, jobber hardt i fabrikkene, med jorda og utvikler den sosialistiske produksjonen slik at Kina kan bli et land med høyt utvikla industri.

En skolejente vi traff ville bli lege, ikke for å tjene penger og kunne kommandere sykepleiere og pasienter, men for å utvikle folkets helsestell.

Mange ungdommer i 15-16 års alderen studerte Lenins bok "Staten og revolusjonen" og deltok aktivt i kritikk, sjølkritikk og i kampanjen mot Lin Piao og Kon Futse. Hvorfor kan dette være nødvendig i et sosialistisk land?

"Vi må sørge for at Kina aldri skifter farge og blir et kapitalistisk land som Søvjet. Imperialistene og revisjonistene setter sitt håp til den 4. og 5. generasjonen ungdom til å styrte folkets makt i Kina. Det er opp til oss å hindre dem i deres planer. Vi må kvitte oss med all borgelig tenking og bli sterke kommunister. Vi er revolusjonens arvtakere!" fikk vi som svar.

I slutten av mai kom vi til Yenan - et hardt fjellstrøk der kommunistene hadde røde baser under krigen mot Japan.

Om kvelden var vi ute å rusla i gatene sammen med noen ungdommer som hadde kommet helt fra Peking.

Li Gi, 18 år, hadde reist avgårde rett etter eksamen i siste gymnasklasse. Hun hadde kommet til Yenan 1. mai sammen med 9 andre. Her jobbet hun på jordene hele dagen. Allerede nå hadde hun bestemt seg for å bli der resten av sitt liv. "Jeg vil bruke hele mitt liv til å hjelpe folket i Yenan!" sa hun.

Ungdommer som hadde gått skoler kan hjelpe til med å lage tekniske forbedringer i jordbruket og hjelpe bøndene.

Ungdom som hadde kommet til Yenan i '69 hadde hjulpet med å legge strøm, lage treskemaskiner, knusemaskiner og vannpumpe.

Fysisk fostring blir oppmunnet i Kina. Her er det elever som driver med kinesisk boksing-en form for skyggeboksing.

Rød Ungdoms formann, Helge Øgrim, sammen med lederen av ungdomsforbundet i folkekommunen Tachai.

I KINA

Men like viktig er det at disse ungdommene lærer av arbeiderne og bønderne og tar standpunkt for arbeiderklassen.

Da de fra byen kom kunne de ikke skille de fem kornsortene fra hverandre og brukte flere timer på å fyre opp i ovnen når de skulle lage mat, men bønder lærte dem tålmodig å lage mat å stelle sitt eget liv. "De har lært oss å føre kamp mot klassefienden ansikt til ansikt!" sa dem.

Noen foreldre hadde vært skeptiske, noen hadde t.o.m. låst inn sakene deres i et kott. "Hvorfor kan ikke mitt barn jobbe i en folkekommune utenfor Peking?" hadde mange foreldre spurt seg.

Barna forklarte tålmodig foreldrene at de tok feil. De sa: "Overfladisk er det dere som gir oss mat, men hadde vi levd før frigjøringa kunne dere ikke gitt oss mat i det hele tatt. Avstanden mellom oss og familienær blitt lenger, men avstanden mellom oss og den revolusjonære linja er kortere!" Li Gi hadde 5 brev hjem siden hun dro. Etterhvert forsto foreldrene dette og støtta dem helhjertet.

I neste nr. kommer vi med en artikkel om hvordan den kinesiske ungdommen bruker fritta si.

En i delegasjonen.

Mao Tsetung, formann i Kinas kommunistiske parti.

Les mer om Kina-turen i Røde Garde
Mer om Kina: Jan Myrdal -
Kinesisk landsby
Revolusjonen går videre.

KVINNEKAMP

Kampen for kvinnens frigjøring blomstrer. Flere og flere reiser seg til kamp. Også på ungdomsskolen, selv om vi foreløpig har kommet ganske kort der. Men noen steder har de starta. Det er bra. UREDD har snakka med noen jenter på en skole et stykke utafør Oslo for å høre deres erfaringer:

Det hele begynte med det vanlige snakket om at gutta har sløyd og jentene har håndarbeide. Etterhvert prata endel av oss jentene mer og mer om kvinnesak. Ingen av oss hadde tidligere vært politisk aktive.

Vi blei enige om å starte ei jentegruppe på skolen der vi går. Så satte vi i gang-kontakt Kvinnefronten på stedet, og de kunne hjelpe oss med innledninger i begynnelsen. Vi tegna noen artige plakater og snakka med jentene på skolen.

15 møtte opp. Vi diskuterte oss fram til temaer vi kunne ta opp og gikk bla. igjennom

- Jenteundertrykkinga på skolen, slik den kommer til uttrykk i lærebøker, fag ol.
- Jente- og gutteoppdragelsen hjemme
- Forholdet jente/gutt med sjekkestil og det hele.
- Hvordan jenter i det kapitalistiske samfunnet blir nekta lik rett til arbeid og utdanning. Her blei det også tatt opp hvordan arbeidskjøperne gir jenter dårligere lønn enn gutta. Og hvorfor de gjør det.
- Abort.

Vi som tok initiativet gjorde en del feil. Det blei til at vi hadde innledningene. De andre jentene turte ikke. På det tidspunktet burde vi diskutert hva det kommer av at jenter er redde for å ta på seg slike oppgaver. Siden vi ikke gjorde det, gikk gruppa mer og mer i oppløsning. En annen viktig årsak var at

vi ikke satte opp en kampoppgave som kunne samle hele gruppa. Det blei for mye snakking og for lite aksjon. Vi burde også ha organisert oss i Kvinnefronten, både fordi vi på den måten kunne ha styrket kvinnekampen mer, og fordi vi da ville ha fått hjelp når problemene dukket opp i gruppa vår.

Sammen med Kvinnefronten inviterte vi teaterstykket "Jenteloven" til kommunen. Alle jentene var aktive billettselgere og satte opp plakater. Det oppsto mange fine diskusjoner om jentesak i forbindelse med dette. Selvfølgelig blei det en del fleip og rare spørsmål. Men sammen fant vi fornuftige svar vi kunne gi tilbake.

Vi trur at det er viktig å organisere jentene på ungdomsskolen til kamp for kvinnens interesser. De unge jentenes situasjon skiller seg på en del punkter fra undertrykkinga av voksne arbeiderkvinner. Hvilke krav vi skal stille er det bare vi ungdomsskolejenter sjøl som kan avgjøre. Vi trur at en sentral oppgave blir og ta del i, og støtته opp om kampen for fri abort. Likedan og få gjennomført en skikkelig prevansjons- og seksualundervisning på skolen.

En viktig erfaring vi har gjort er at gruppa må være åpen for alle jenter på skolen, uansett om de har drivi med politikk før eller ikke. Det viste seg at mange blei politisk aktive gjennom at vi diskuterte vår egen situasjon. Vi blei klar over at det er ikke gutta som er fienden. Det er samfunnet.

AFRIKA

sulter- men

bare den
væpna kampen
kan gi dem mat

Etiopia er det land som kanskje er rammet hardest av tørrekatastrofen. Men dagens nødtilstand er ikke en følge av tørka alene. Den er et produkt av et utviklingsprogram som regjeringa, kapitalsterke utlendinger og jordeierene har lagt opp.

BOMULL IKKE MAT.

Danakilene er et folkeslag som er meget sterkt rammet av krisa. I løpet av de fem siste åra har Danakilene blitt fratatt over 500.000 mål gode beiter. Det som før var deres jord er nå blitt bomullsplantasjer, eid av utenlandske firmar og kapitalsterke etiopier. Beitemarker blir mindre og japanske imperialister eksportere bomull fra det som en gang var Danakilenes beitemarker.

I Etiopia er det et reaksjonært styre hvor forholdet bonde - godseier enda eksisterer. En godseier i Etiopia som har sine leilendinger krever opp til 71% av leilendingenes avlinger. Godseierene i Etiopia utgjør 1% av befolkninga, men allikevel eier de 70% av all dyrkbar jord. Resten er fordelt mellom kirka og utenlandske kapitalinteresser.

KORN, MEN IKKE FOR FOLKET.

Regjeringa i Etiopia har i flere år prøvd å dekke over den store nøden. Isteden for å hjelpe folk som sulter har den gått inn for å smykke ut Addis Abeba ved å bygge minnesmonumenter over rike overklassemennesker og oppretta

turistsentra. Regjeringa ser også mellom fingrene på at rike godseiere sitter på store kornlagre i vente på at prisene skal stige. Samtidig tillater den at store mengder korn blir solgt til utlandet.

KRISA KUNNE VÆRT UNGÅTT.

Før krisa visste ekspertene at hungersnøden ville komme, men ingenting ble gjort for å hindre katastrofen. Isteden for å bygge diker og kunstige innsjøer mens det ennå var mulighet for det, ledet de elvene slik at en del godseiere fikk mer vann til sine enorme åkere. Dermed var det en liten gruppe som fikk et slags monopol på vannet. Så når krisa satte inn for fullt hadde de små bøndene ikke vann.

FOLKET GJØR OPPRØR.

Den politikken som er blitt ført i Etiopia tjener kun en liten del av befolkninga, mens den store massen må sulte til fordel for denne.

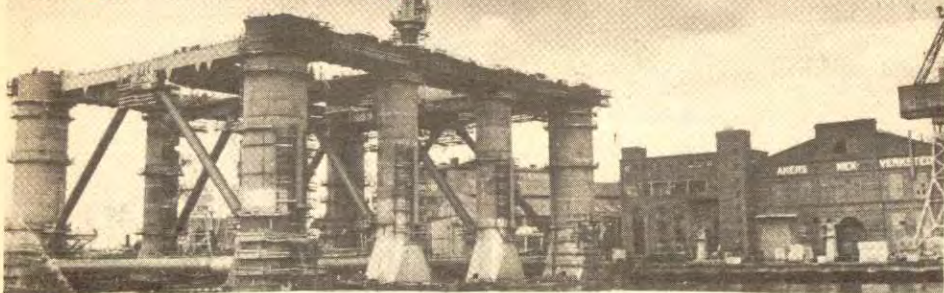
Derfor er det ingen løsning å sende ulltepper å mat. Det gjør det lettere for overklassen å bruke pengene på seg sjøl.

I den siste tida har sultene og undertrykte arbeidere, leilendinger og studententer gjort opprør mot regimet. Dette er veien å gå. Denne kampen må vi støtte.

Når denne artikkelen skrives er det ennå ikke klart hvordan det har godt der nede.

oljeeventyr?

Oljeeventyret blir ikke noe folkeeventyr, det er helt sikkert. Ola Nordmann blir ingen oljesheik, det er storkapitalen som blir større sheiker. Regeringa og DNA har lagt opp en oljepolitikk som passer som hånd i hanske for oljemonopolenes interesser, rask utvinning, flytting av arbeidskraft ol. (Opplysningene er henta fra oljemeldinga til DNA.)

DRABANTBYER

Oljemeldinga til DNA sier at 60.000 mennesker skal skifte jobb. Over 200.000 skal flytte. Nye store drabantbyer vokser opp og bygdene blir nedlagt.

Du sier kanskje at folk ikke trenger å flytte hvis de ikke vil. Men, hvis fabrikkene på hjemstedet blir nedlagt fordi kapitalisten vil investere i olje eller han er blitt utkonkurert av større kapitalister som har de ikke grunnlag for å bli boende.

Drabantbyproblimer vokser opp. Ungdom får ingen steder å være, voksne blir isolert. Husleiene blir så skyhøye så folk må jobbe hardere for å klare den. Mange sosiale problemer oppstår.

SJØLBERGINGA

Hardest går det utover bøndene. Staten presser dem til å slutte ved å gi dem dårligere og dårligere betalt for produktene deres, samtidig som de øker avgiftene til staten. Bare storbøndene klarer seg. Oljemeldinga legger opp til at vi skal kjøpe mer og mer mat fra utlandet. Hva da hvis det blir krig og innførselen av mat blir stoppa?

UTVINNINGSTAKTA

Staten har planer om å utvinne ca. 80 millioner tonn olje om året, 5-6 ganger mer enn vi trenger sjøl her i

landet. Med en slik utvinningstakt blir de kjente kildene tømt innen 40 år.

Hva vil da skje med familiene som jobbet i oljeindustrien?

Spillolja som går ut i havet dreper planktonet, som er grunnlaget for alt liv i havet. Med en slik utvinningstakt er det praktisk talt umulig å hindre en slik forurensning.

IMPERIALISME

Utenlandske og norske storkapitalister vil tjene mye penger fort på olja. Derfor den høye utvinningstakta. Og fortjenesten blir selvsagt ikke brukt til beste for verdens folk.

6 milliarder av inntekten skal sendes ut av landet og investeres i utlandet der norske kapitalister kan tjene mest mulig.

Disse landa blir på denne måten avhengige av den norske staten og underlagt norske kapitalinteresser.

Norge blir et imperialistisk land.

HVA MENER VI?

Det er bare det norske folket sjøl som kan hindre at storkapitalister får ture fram som de sjøl vil med olja. Vi må reise en brei front hvor disse krava bør bli med:

Lavere utvinningstakt - som skal tjene folket ikke kapitalen

Inntektene må brukes i Norge - til dag-hjem, offentlige kommunikasjoner, til boliger, ungdomsklubber ol.

Nasjonalisering av oljevirkksomheten - at staten overtar oljevirkksomheten er sjølsagt ikke sosialisme, men et slikt monopol vil sperre ute de utenlandske oljemonopolene og vil dessuten gjøre folkets kamp lettere.

WEDS GIFTBEGER

Etterhvert har vi lært at når høyere offiserer uttaler seg, ja da kommer gullkorna trillende på rekke og rad. Denne gangen er det en vinkelbærer i Fredrikstad. Han sa, i fullt alvor, i pakt med forsvarrets "demokratiske, nøytrale og tolerante" ånd: Danskene er degenererte, kineserne er noen skjevøyde gulinger med rishatt og kniv!

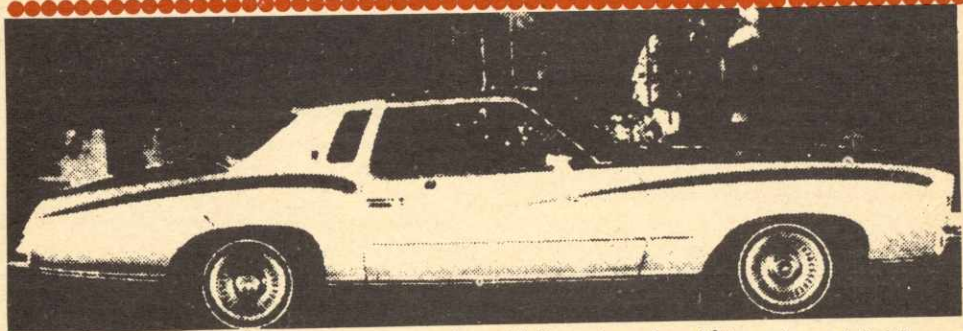
Soldatene som blei "undervist" gikk til anmeldelse av offiseren. Det er bra. Men vi unner ham giftbegeret også.

Denne plakaten blei lagd for ett år sida av en forutseende tegner.

Hvilke parhester. Visepresident Agnew måtte gå pga. korrupsjon. President Nixon blei tvunget til å trekke seg fordi det er avslørt at han var en mester i løgn, skjellsord og utvisking av lydband. Disse personene er det norske aviser har kalt lederne i den vestlige sivilisasjons høyborg, USA, forsvarerne av demokratiet og freden. Nå kommer hyklerne fram, for hvor var de samme folka når Nixon ga grønt lys for terrorbombing av Hanoi og når han sto bak kuppet i Chile, som til nå har kostet tusener av kjempende arbeidere livet.

Nå setter Aftenposten sir. lit til Ford, en "rettskaffen" mann som til nå har støtta Tyrkias angrep på Kypros -og som går i spissen for kampen mot USA's arbeiderklasse. Jo, han er nok en bra mann, men for hvem? Vi sier ikke mer.

Leonid Bresjnev har fått enda en bil. Vi er ikke helt sikre, men tror at det er den 12 eller 13 i rekken av amerikanske glis.

24. juni antydey Sovjets ambassade i USA at Bresjnev ønsket seg en bil. Etter omfattende ettersøkning lyktes State Department å finne den bilen Leonid ville ha hos en bilforhandler i Atlantic City. Og den lidenskapelige bilsamleren blei tilfreds. Så neste gang Bresjnev stiller på mote-galla i Moskva, kommer han sikkert med sin privatsjåfør og sin Chevrolet. Vår kommentar: Et råttent samfunn har en herskerklasse med råttne vaner.

Med Chevrolet Monte Carlo Landau - i full fart mot socialismen

Noen spørsmål og svar om Rød Ungdom

I klassen min går det to som er Høyre. Etter at jeg ga uttrykk for at jeg hadde meninger på venstresida er jeg foruten å bli kalt kommunist-jøvel osv., blitt proppa full med historier om dere og det dere mener. Her kommer de.

◀ For å bli medlem av Rød Ungdom (RU), må man svare på forskjellige spørsmål. Hvis man svarer feil på noen av dem, får man etter en stund en ry sjånse, og hvis man da svarer feil kan man ikke bli medlem.

● At du blir kalt kommunist-jøvel skal du ta helt med ro. Se på det som en æresbevisning. Det som hadde vært fælt er at de hadde omfavna deg.

Så til de små Willochenes fantasi-påstander. Skjønt fantasi og fantasi, fru Blom. Det er den samme plata de gauler, alle Høyre folk.

Men aldri dokumenterer de sine påstander. De str ikke hvor, når og hvem. Dette finnes det et ord for - løgn.

Så til fakta: Selvsagt har vi ingen opptaksprøver i Rød Ungdom. All ungdom som stort sett er enig i politikken vår, som er for den sosialistiske revolusjon osv., som er villige til å gjøre en innsats i folkets kamp mot undertrykkerne og ikke driver med narkotika er velkomne til RU.

◀ Det er diktatur i RU. Du får ikke lov til og si og mene det du vil. Man må kunne utenat deler av partiprogrammet og ting som Marx og Lenin oa. har sagt. Når man skal uttale seg om noe, må man ramse opp dette. Du blir også proppa full med læresetninger og slagord du må kunne.

● Vi i RU er verken flinke i tungetale eller utenatføring. Vi er helt normale folk - også i så måte.

Det er en grunn til at vi ikke lærer ting utenat. Men sjølsagt, vi leser og diskuterer partiprogrammet, Marx og Lenin og andre ting. Det er klart at vi som kommunister ikke kan gi blaffen i erfaringer og ideer som Marx og Lenin fikk, etter å ha stått i spissen for arbeiderene og folkets kamp mot den kapitalistiske utbyttinga i årtier.

Vi ønsker å forstå det som skjer i samfunnet, for bedre å kunne kjempe for ungdommens interesser og sosialisme.

Det viktigste for oss er ikke boklærde folk, men ungdom som ønsker å forandre samfunnet.

RU er den mest demokratiske ungdomsorganisasjonen i Norge. Dette er ikke skryt. Men det betyr sjølsagt ikke at alt er perfekt. Derfor jobber vi også med å styrke demokratiet enda mer.

Vi har mange medlemsblader (det har ikke UH) hvor vi sammen diskutere oss fram til en riktig politikk. Her har vi rett og blir oppfordra til å kritisere ledelsen, vår egen politikk, komme med forslag til hva vi skal gjøre osv.

Vi ønsker motsetninger og diskusjoner. Bare gjennom politisk kamp kan Rød Ungdom utvikles.

Mens UH f.eks. har en pæmpgjeng på toppen som lever helt isolert fra resten av medlemmene, må ledelsen i RU delta aktivt i vanelig lagsarbeid. På denne måten kontrollerer medlemene ledelsen. Derfor har vi også tillit til den ledelsen vi sjøl har valgt etter lange diskusjoner.

Vår organisasjon er effektiv. Det sikrer at medlemenes flertallsvedtak blir satt ut i praksis.

◀ RU får økonomisk støtte fra østblokklandenes ambassader. (Dette var de ikke helt sikre på, de hadde bare hørt rykter om det) De har f.eks. eget trykkeri - noe som et stort parti som Høyre ikke har.

● Vi veit ikke om vi skal le eller gråte av denne uvitenheten. At vi får penger fra Sovjet er like usannsynlig som at Unge Høyre får penger fra Kina.

Rød Ungdom går konsekvent mot Sovjets politikk av den enkle grunn (som vi har skrevet om før i UREDD) at Sovjet er blitt et statskapitalistisk land med en imperialistisk politikk. Sovjet er ikke sosialistisk, nemlig, usnset hva UH og NKP måtte hevde.

De pengene vi har, har vi sjøl samla inn. Nylig har RU hatt en økonomi-kampanje hvor vi samla inn over 75.000 kroner. Vi har arrangert loppe-marked, medlemmer og sympatisører har jobba en dag og gitt lønna til RU og vi har gravd i våre egne lommer etter stål.

Vi har som prinsipp at vi skal stole på våre egne krefter. UH derimot får penger fra stat og rikfolk. Det sier endel om hvem UH tjener.

◀ M-L'ere (AKP og RU) infiltrer seg absolutt over alt. De egger arbeidere og skoleelever til streik ved å innbille dem at de har det mye verre enn de egentlig har det.

● Vi kan ikke egge noen til noe som helst. Folk er nemlig ikke så dumme som UH vil ha det til. Vi kan like lite innbille folk at de har det jævlig som UH kan innbille dem at de har det godt. Det er bare elvene sjøl som føler hvor og når skoen klemmer.

Når elevene aksjoner er det fordi de har en grunn til å aksjonere. Det RU ønsker er bare å støtte opp om og gå i spissen for denne kampen så godt vi kan. Vi i RU er ungdom sjøl. Vi har ingen interesser

som går i mot resten av ungdommen. Det er vanskelig å si om blå pappagutter.

Hvis folk lurer på noe - TA KONTAKT MED RØD UNGDOM.

(Brevet er endel forkortet, for å få plass til våre svar)

Leserinnlegget er sendt av:
Didrik, 14 år.

KAMP NYTTER

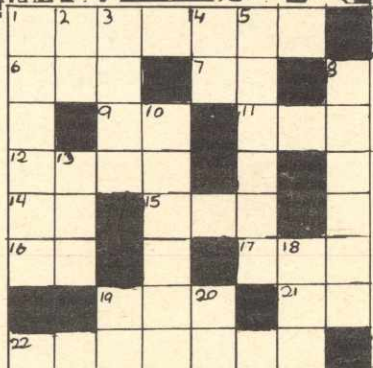

- Gymnasiastar, lærarar, yrkesskule-elevar og elevar frå ein ungdomsskule streika mot den nye Gymnaslova 3. april 50.000 personar til saman. 24. april streika elevane i Nord-Noreg.
Men likevel- det blei fleirtal for lova i Stortinget. Dei trossa altså opinionen. Så "demokratiske" er dei der!
Men Noregs Gymnasiastsamband og Yrkesskuleelevenes og Lærlinganes Interesseorganisasjon førebur nye aksjonar. Dei veit at kampen vil bli lang og hard. Vi ungdomsskuleelevar må støp dei!
- Lokomotivførarane gjekk til aksjon mot eit lønesystem som var urettferdig og som splitta opp arbeidarane. Dei klarte ved å stå saman å tvinge LO-pampane til å love å støp kravet deira ved nye forhandlingar med staten og NSB-leiinga.
- Foreldre, Kvinnefrontgrupper og tilsette starta ein underskriftskampanje då Oslo Kommune gjorde det kjend at dei ville anke takstane på dagheimsplassane i Oslo-området med over 100 kroner i månaden. Dei vann ein førebels siger. Kommunen vedtok å utsetje anking for hausten. Men kommunen har planar om nye framstøyt. Difor rustar foreldre og tilsette seg til å fortsette kampen.
- Etter ca. 10 års væpna frigjeringskamp har folka i Angola, Mocambique og GUI Guinea-Bissau så og seia totalt vunne den portugisiske kolonialismen. over den portugisiske kolonialismen.
- Arbeidarane på Hydro fekk eit stort tillegg i lønna etter at dei hadde streika. Det samme gjorde reingjeringskvinnene og lønna gjekk opp.

Vannrett:

1. Land som er i kamp mot USA
6. Retning
7. Ukjent
9. Uttalte
11. Ikke jente på nynorsk
12. Dra på ... (annet uttrykk for å dra ut i militæret)
14. Drikk
15. Ligger mellom fjell
16. Tone
10. Lange, gammel fascist og stortingsmedlem
13. Guttenavn
18. Smiler
19. Tall
20. "Klassekampen" (forkortelse)

Loddrett:

1. Populær progressiv gruppe
2. Dessert
3. Svi
4. Anonym
5. Land der Portugal fører kolonikrig
8. EEC-land der fascismen rustet seg for tida

Jeg vil abonnere på UREDD, Norges eneste landsomfattende avis av og for ungdomsskuleelever. Send meg innbetalingskort. Koster 7 kr. i året.

Jeg vil selge UREDD. Send meg eksemplarer av hvert nummer.

Jeg vil ha kontakt med Rød Ungdom.

Navn:.....

Adresse:.....

Postadresse:.....

Send slippen til UREDD, boks 26, Grorud, Oslo 9.

UREDD

Ungdomsskoleavis utgitt

av RØD UNGDOM

Kommer ut med ca. 6 nummer i året.

Adresse: Boks 26 Grorud, Oslo 9.

Postgiro 2 21 03 75.

Redaktør og ansvarlig utgiver: Terje Tvedt.

Abonner på UREDD
7 kr/år pg 2210375